

Katedra sociálních věd

Filosofická fakulta, Univerzita Pardubice

**POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI**

**TÉMA: ETICKÝ ROZMĚR EUTANÁZIE**

**AUTOR: Dominika ZACHAROVÁ**

**VEDOUČÍ BP: PhDr. Adam Horálek, Ph.D.**

**OPONENT BP: PhDr. Zbyněk Andrš, Ph.D.**

---

Bakalářská práce jako celek není nijak výjimečně skvělá, přesto ale vykazuje jisté nadprůměrné části. Již samotná volba tématu si zaslouží uznání, neboť provádět rozhovory na téma eutanázie není nejjednodušší terén výzkumu. Autorka nicméně získala celkem 8 informátorů z řad laické i odborné veřejnosti a také provedla krátké dotazníkové šetření (které je ale slabší krátkou stránkou práce). Hned v úvodu se autorka dožaduje objektivního názoru na eutanázii (s. 10). Naštěstí však po zbytek práce na objektivizaci tématu nepomýšlí a snaží se naopak dojít k intersubjektivistickému závěru. Z mého pohledu nejzdařilejší částí práce je její druhá kapitola. Ta je rozdělena na několik dílčích podkapitol, zabývajících se etikou, několika dalšími lékařskými termíny a na závěr eutanázií jako celkem. Je to velmi informativní kapitola (téměř 20 stran), kde autorka srozumitelně, strukturovaně a věcně popisuje, ale též interpretuje základní pojmy a historii jak etiky, tak i eutanázie samotné. Oceňuji na této části také práci s literaturou. Ostatně seznam literatury je také kvalitní.

Kapitola třetí se zabývá samotným výzkumem. Kromě charakteristiky rozhovorů, informátorů a dotazníků obsahuje tato část i množství úryvků z rozhovorů. Je nutné ocenit rozsah textu, který má téměř 30 stran a tvoří tak téměř polovinu práce. Nicméně v této práci, která již není kompilační, ale je založena na interpretaci dat z výzkumu, je patrná nižší kvalita. Autorka je silně popisná a, přestože srovnává nadále výpovědi s ostatními zdroji, je zde patrný slabší explanační potenciál. Nejslabší částí jak samotného výzkumu, tak i výzkumné části bakalářky, je kap. 3.1., která se zabývá analýzou dotazníku. Otázky v něm kladené nejsou nijak extrémně promyšlené a výsledky až na výjimky příliš mnoho nesdělují. Respektive o jejich výklad se ani autorka dalším doptáváním či jinými metodami ani nepokusila. Naopak za nelepší část považuji rozbor rozhovorů s odborníky. Rozhodně za zmínku stojí relativně odbitá etická část této části práce. I když se autorka věnovala hodně lékařské etice v souvislosti s eutanázií, v případě reflexe etiky výzkumu takto citlivého tématu se autorka uchyluje k jednoduchému a strohému popisu bez hlubší sebereflexe jako účastnice výzkumu. V práci se nachází několik menších nedostatků, jako jsou například překlepy (s. 13 semnou), špatné interpunkce (hlavně v případě teček před citací zdrojů!) či stylistická neobratnost. Nicméně jako celek je práce i po těchto formálních náležitostech velmi kvalitní a s minimem pochybení.

Celkově práci hodnotím kladně a doporučuji ji k obhajobě a navrhuji známku **výborně mínus**.

